

POSUDEK OPONENTKY BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autor bakalářské práce: Daniel Vondra

Katedra produkce, Filmová a televizní fakulta AMU

Název práce: **DISTRIBUCE FILMŮ FESTIVALU JEDEN SVĚT SE ZAMĚŘENÍM NA VOD PLATFORMU „PROMÍTEJ I TY!“**

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Alexandra Hroncová

Oponentka bakalářské práce: Mgr. Lenka Lovicarová

Teze: Distribuce filmů festivalu Jeden svět se vzhledem k diváckému potenciálu festivalu jeví jako nedostatečná a v budoucích letech by se dala vylepšit natolik, aby si jednotlivé dokumentární filmy našly širší diváckou skupinu.

Autor práce se rozhodl podrobit analýze distribuční potenciál festivalu Jeden svět, zejména pak jeho platformy alternativní distribuce Promítej i ty! (PIT). Práce je řazena logicky od celku k jednotlivostem, je přehledná a srozumitelná a jen s minimem překlepů. Na teoretický úvod navazuje převážně kvantitativní studie, která zpracovává data návštěvnosti a počty stažení filmů. Analýza pak slouží jako výchozí bod pro vlastní návrh marketingové strategie, která by měla přilákat platformě PIT více uživatelů. Autorův návrh marketingové strategie bere v úvahu všechny možnosti podpory platformy, od tradičních mediálních partnerství, sociální sítě, newslettery apod., přináší ovšem několik nových myšlenek, které mohou být pro posílení divácké základny platformy Promítej i ty! podnětné.

Autor sám malým úvazkem pracoval na festivalu Jeden svět v různých pozicích (člen regionálního týmu, člen programové rady ad.), což mu usnadňuje vhléd do fungování festivalu, a tato skutečnost byla významnou i při získávání dalších informací od členů festivalového týmu.

I přes tuto svou zkušenost se autor ovšem dopustil několika pochybení, která bych zde chtěla uvést na pravou míru:

1. Je škoda, že si autor při získávání podkladů nezjistil informace o samostatné sekci Jeden svět na školách (JSNŠ). Kdyby to udělal, dozvěděl by se pak o jejich distribučních aktivitách, které jsou zacíleny právě na pedagogy a studenty, tedy cílovou skupinu, kterou autor práce považuje za potenciálně nejlepší pro posílení platformy PIT. JSNŠ je od roku 2003 samostatnou sekcí společnosti Člověk v tísni (dříve to byla součást festivalu Jeden svět), která má v agendě řadu projektů, které vůbec s festivalem Jeden svět nesouvisí. To, co autor nazývá JSNŠ, je v rámci festivalu Jeden svět nazýváno jednoduše „školní projekce“. Na těch se JSNŠ podílí, ale tato aktivita nenesé tentýž název. V některých momentech práce by se to mohlo zdát malé pochybení, ale v některém kontextu je to velmi zavádějící.
2. Na str. 20, kdy autor mluví o specifickém zaměření festivalu Jeden svět, spočívající v uvádění jednoho druhu dokumentárních filmů, bych poznamenala, že to není jeden “druh” filmů, ale jsou to filmy, pro které je společné spíše téma, tedy ne forma ale obsah.
3. Str. 21 Přemysla Martínka autor uvádí jako člena Rady Státního fondu kinematografie – mylná informace, PM už není členem Rady, působil tam v období 5. dubna 2015 – 18. dubna 2018.

4. Korespondenční dotazníkové šetření – je těžké posoudit, na kolik bylo v moci autora snažit se získat více odpovědí, autor ani neuvádí, kolik dotazníků rozeslal, skutečnost, že odpověděl jen jeden respondent, dotazníkové šetření poněkud devaluje.
5. Mylnou informaci přináší autor v textu o platformě Promítej i ty!, kdy uvádí, že filmy je možné pouštět kdekoliv na světě, že jediné omezení je jazyková varianta filmu. Toto není pravda, v podmínkách PIT je uvedeno, že filmy je možné pouštět pouze na území České republiky, toto vyplývá z licenčních smluv podepsaných s vlastníky autorských práv. Pravda je, že filmy nejsou opatřeny systémem geoblockingu, ale zaškrtnutím souhlasu s podmínkami PIT při objednání filmu se uživatel zavazuje dodržet nastavená pravidla, tedy i územní omezení.
6. Jako nedostatek vidím to, že si autor nevyžádal informace o rozpočtu platformy PIT a nevycházel z něj při návrhu vlastního rozpočtu, tak by jeho navržený rozpočet lépe doplňoval stávající stav.

Ráda bych autorovi položila tyto otázky:

1. Ve své práci se zabýváte různými pohledy na festivaly jako místa, která suplují klasickou kinodistribuci. Názory citovaných autorů se vzájemně prakticky vylučují. Na jedné straně Marijke de Valck tvrdí, že mnoho filmů promítaných na festivalech nemá šanci na jakoukoli další cirkulaci mimo festivalový okruh. Oproti tomu Martínek vidí základní problém vztahu festivalů a distribuce v tom, že i když se festivaly snaží vytvořit systém, jak umělecké filmy dostat do popředí zájmu, a udržovat tak svůj vliv na filmové prostředí, je to pouze za cenu toho, že standardní distribuci těch stejných filmů pomáhají marginalizovat. Můžete nám, prosím, říct, jak rozumíte Martínkovu tvrzení o marginalizaci standardní distribuce a jaký je váš názor na festivaly jako místa alternativní kinodistribuce.
2. Existuje lidskoprávní dokumentární film? Pokud ano, jak byste jej definoval?

Bakalářská práce splňuje stanovené cíle a doporučuji ji k obhajobě.

Ačkoliv se autor dopustil více nepřesností, nedovolila bych si říct, že práce je odbytá. Je vidět, že o tématu autor přemýšlel, věnoval mu svůj čas, je to jeho srdeční záležitost a vzniklá pochybení mohou být poučením pro další akademickou dráhu.

Navrhuji předloženou práci hodnotit klasifikační známkou: **B**

V Praze 5. 9. 2018

Mgr. Lenka Lovicarová
MFF Jeden svět, výkonná ředitelka